

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KVĚTEN 2000

8.30	BK	Olga Tydlitátová	7. května	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	2. po velikonočních	10.30	Kuř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Olga Tydlitátová		13.45	Tiš	Jaroslav Vitek
8.30	BK	Jiří Gruber	14. května	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Jiří Gruber	3. po velikonočních	9.45	Tiš	
8.30	BK	Jiří Gruber	21. května	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Jiří Gruber	4. po velikonočních	10.30	Kuř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Jiří Gruber	návláďva z Vídňě	13.45	Tiš	Jaroslav Vitek
				19.30	BD	Hana Pfannová
8.30	BK	Olga Tydlitátová	28. května	9.00	BD	
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	3. po velikonočních	9.45	Tiš	
19.00	BK	Jiří Gruber	1. června			
			Nanebevstoupení			
8.30	BK	Olga Tydlitátová	4. června	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	6. po velikonočních	10.30	Kuř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Olga Tydlitátová		13.45	Tiš	Jaroslav Vitek

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SETKÁVÁNÍ

KVĚTEN 2000

ČÍSLO 5

ROČNÍK 2

Vyznání víry

Rozhovor s matkou pěstounkou
paní Evou Borkovou

Zájezd do Myslibořic

Skautská slavnost

Ekumena – Pravoslavní v Brně

Brno a husité

Kniha – Nebýt Golema

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Vyznání víry

Věřím v Boha, věřím v dobro, i když se někdy zdá, že zla je víc a že vítězí. Věřím v Boží lásku, která může zachránit a dát naději každému. Věřím v Boží moudrost, věřím v Boží odpuštění, i když vím, že si je nezasloužím. Věřím v Ježíše, jediného syna Boha, který se nechal ukřižovat, aby nás vykoupil z našich hříchů. Zemřel a třetího dne vstoupil na nebesa. Od té doby se očekává druhý příchod Ježíše.

Já věřím. Věřím v Boha i v jeho syna Ježíše Krista a v Ducha svatého. Ducha, jenž mi může pomoci a dá mi moc věřit. Věřím tomu, že jednou budu žít v království Božím. Vyznání víry upevňuje mou víru. Jsem si jistější, když to řeknu nahlas, pomáhám tím i jiným lidem uvěřit, protože věřit se dá ledašemu. U vyznání je třeba hlavně pochopit slova, ne se je jen naučit nazpaměť a nevěděti, co znamenají. Důležité je si to uvědomit sám. Když mne totiž do toho natlačí jiní lidé, nejsem svobodný v rozhodování. A věřím i ve svobodu.

Pane Bože, věřím v tebe, k tobě upínám svou hříšnou duši a prosím, abys mi odpustil a pomohl mi nalézt tu pravou cestu.

Věřím i v Ježíše Krista, toho, jehož počal Duch svatý a jehož matkou byla Panna Maria a „nevlastním“ otcem Josef. Věřím v toho, který za nás tolik trpěl a zemřel v holestech a strachu na kříži, aby nás spasil.

Věřím a doufám, že Bůh při mně bude stát, i když si to vůbec nezasloužím a mnohdy o to ani nestojím.

Stejně tak věřím, že až nadejde hodina smrti, Bůh bude se mnou a odpustí mi mé hříchy a naleznu život věčný po jeho boku.

Věřím v Boha, v Ježíše Krista a Ducha svatého, věřím částečně i v bibli (ne doslovně všemu, co je v ní napsáno). Bůh je všemohoucí postava, která má ráda každého člověka na světě. Ježíš Kristus je Boží Syn, který nás svou smrtí na kříži vykoupil a dal nám život věčný. Duch svatý je jakoby druhá polovina Boha, který k nám promlouvá skrze ostatní lidi.

Texty vznikly při konfirmační přípravě ve sboru Brno I.

V čem jsou evangelíci výjimeční? – V čem mají být výjimeční?

Pojem „výjimečný“ jako požadavek na evangelíky nepokládám za vhodný – zavání dokonalostí a to by bylo troufalé. Myslím, že by stačilo, kdybychom byli „trochu jiní“. V celém našem jednání by mělo naše okolí zaznamenat naši opravdovost, spolehlivost v řeči i v činech, vědomí odpovědnosti, snahu o opravdovou pomoc a další pozitivní vlastnosti. To vše činěno bez jakékoli okázalosti. A ještě něco – evangelíci by se měli jevit jako „tvůrci pokoje“ v rodině a všude kolem sebe a neměli by patřit mezi šířitele „blbé nálady“.

Adam Hladký, duchodce

Nemyslím, že by evangelíci byli výjimeční vzhledem k ostatním církvím či nevěřícím. Také by si neměli myslet, že jsou lepší než ostatní, natož pak se nad ně vyvyšovat. Každý člověk hlásící se ke křesťanskému ideálu by měl „milovat své bližní“ a měl by se upřímně snažit být lepší než je. Čeští evangelíci by měli znát a přijímat nejen Písmo, ale také odkaz české reformace.

Jan Franců, vysokoškolský učitel

Ta otázka zvláštním způsobem provokuje. Evangelíci přece trpí stejnými neřestmi jako všichni ostatní lidé. Z představy, že se v církvi schází jakási elita národa, nás hlubší poznání života našich sborů rychle vyléčí. Ale něco nás zavazuje. Bylo nám svěřeno, uloženo, nabídnuto víc než si zasloužíme. V tom je ta výjimečnost. Například v úkolu tvořivě rozvíjet reformační poznání jedinečné Boží milosti a nenechat se strhnout tím, co si svět žádá. Bojím se, že tomuto úkolu zůstáváme hodně dlužní. A možná nás v tom jiní předbíhají.

Jiří Gruber, farář

Není mi jasné, kam autor této otázky míří. Doufám jen, že neočekává odpověď, ze které by vyplynul závěr typu „evangelíci jsou lepší než ostatní křesťané v zacházení s Písmem, v morálce, v kvalitě modliteb atd.“ Pro mě je důležitější vědomí, že jsem křesťankou, než skutečnost, že jsem evangeličkou. Byla bych ráda, kdyby křesťané všech konfesí přestali hledat to, v čem přetrumfnou jiné, a začali spíše nacházet to důležité, co je jim společné. Pomineme-li rozdíly v mentalitě a kultuře různých národů, pak jediné legitimní odlišnosti v Kristově církvi jsou v rozdílnosti darů Ducha svatého, kterými si křesťané mají vzájemně sloužit. Jakékoli jiné rozdíly jsou následkem hříchu rozdělení církve, na kterém se podíleli bohužel i naši předkové.

Hana Grombířiková, výzkumný pracovník

Evangelíci jsou částí velkého množství lidí. Lidí, kteří jsou si blízcí, nebo zcela vzdálení. Jde snad tedy o určité rysy myšlení, posuzování a srovnávání s tím, co jim není tak blízké, ale je to blízké těm ostatním. Výjimečnost je tedy snad v povahových rysech. Soudím-li podle myšlení lidí z mého blízkého společenského prostředí, rozjímají evangelíci více o věcech duchovních a církevních. Mají v sobě vžitou památku historických dějů a osobností. Nezůstávají pro ně pouze důležitými papírovými vědomostmi, ale pokoušejí se je správně pochopit a naplňovat je. V tom všem však není nic výjimečného. Snaží se naplňovat svůj život dobrými vlastnostmi, láskou k pravdě, právu a pochopením pro bližního a jeho strasti, a snahou pomoci. Tak bychom mohli vyjmenovat všechny dobré vlastnosti, a došli bychom k vyličení dobrého člověka, jakým by měl být každý. Čím více se zabývám touto otázkou, tím více mi uniká slovo „výjimečnost“. Pořád zavádí k nadnesení, a tím k neskromnosti. A to by bylo to poslední, čím bychom měli být výjimeční.

PhDr. Blanka Pavlincová, vysokoškolský pedagog

Otázky svádí k tomu, abychom se srovnávali s katolíky a jinými křesťany. To je k ničemu. Evangelictví chápu jako zaujatý osobní vztah k evangelijní zprávě. Ke zprávě o tom, že svět je Boží. Že Bůh svůj svět a své lidi vede k dobrému a nic mu pro tento záměr není těžké – až se i obětoval. Tím je dána náplň a směřování života „evangelika“, totiž usilovná touha porozumět Božímu sklonění, zájmu, vedení a budoucnosti a ve víře to přijmout za východisko konkrétního rozhodování. Vede-li to k tomu, že pro člověka „evangelika“ je nejdůležitější dotazování se po tom, co po něm Bůh chce (ne touha být výjimečný), pak je výjimečný v touze být pravdivý, věrný, zvědavý, otevřený a je to člověk naděje, i když nic za nic nestojí. Je radost se s ním setkat.

Naděje Popelářová, sborová sestra

Mám pocit, že my, evangelíci, jsme výjimeční naší všeobjímající bratrskou láskou, která se však nezdá měnit v pokrytectví a neschopnost říci pravdu do očí. A výjimeční jsme také v „teologování“, které nás občas vzdaluje od reality všedního dne. A v čem bychom měli být výjimeční: v ničem. Ale zvěst evangelia by měla více prostoupit naše žití. Nesmíme o ní pouze mluvit, ale žít ji.

Marta Doubravová, studentka

Myslím, že evangelíci jsou výjimeční svou tolerancí. Jsou tolerantní jak k jiným konfesím, tak i k proudům uvnitř církve. Evangelíci jsou ochotni diskutovat, pracovat v ekumeně a vyslyšet názor jiné strany. Také asi budou výjimeční tím, že netrpí touhou se moc mediálně prosazovat. Zviditelňovat. Myslím si, že by evangelíci měli být výjimeční tím, že nebudou moc výjimeční, resp. nebudou chtít nad nikým vynikat.

René Píkna, zaměstnanec banky

Jedni druhých břemena nese a tak plňte zákon Kristův ... lásky pak kdybych neměl, nic nejsem...

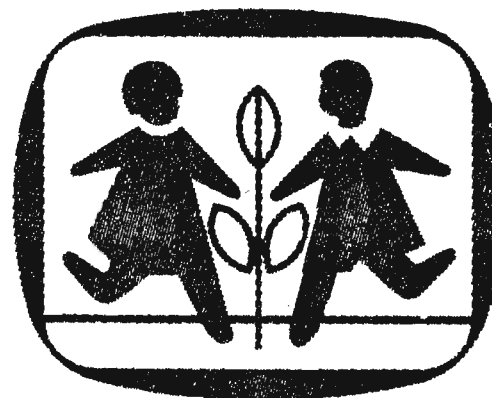
Vloni 28. října udělil prezident České republiky paní Evě Borkové, matce pěstounce v SOS dětské vesničce, medaili Za zásluhy o Českou republiku. Vyznamenání pro matky-pěstounky v SOS dětských vesničkách inicioval koncem roku 1998 prof. PhDr. Zdeněk Matějček pro všechny, které věrně ve své službě vytrvaly a vychovaly mnoho svěřených dětí. Jako hlavní důvody ke svému návrhu uvedl tyto:

1. Hrdinstvím je zajisté něco mimořádného vykonat. Ale hrdinstvím je také něco mimořádného vydržet! Vztít na sebe mimořádný úkol a odpovědně jej plnit. Vztít břemeno a táhnout je obětavě a bez nároku na slávu a odměnu.

2. Tyto ženy prožily se svými dětmi relativně klidné, leč krátké období, kdy za nimi stálo Sdružení SOS DV - pak však následovalo dlouhé období normalizace, kdy byly vystaveny neustálému nevraživému ideologickému nátlaku. Vícekrát stály Vesničky před zrušením. Zachránilo je vlastně jen to, že se matkám - pěstounkám nedalo upřít, že se o své děti pečlivě starají.

3. Pěstounství je zvláštní povolání - vyžaduje své "zvláštní" lidi. Není k tomu třeba jen dobrého srdce a obětavosti, nýbrž také patřičné inteligence, rozvahy, hodně energie, rozhodnosti a ovšem pořádné dávky odvahy.

4. Náhradní rodinnou péči je třeba podpořit, posílit, uvést ve známost, dát dobré příklady. V matkách pěstounkách z SOS DV by se dostalo uznání instituci pěstounství a náhradní rodinné péči, ale také navíc obecně a celkově lidskému mateřství a tím i oné rozhodující "ženské" složce rodinného života. Tolik prof. Matějček.

Paní Eva Borková nabídla své služby Sdružení SOS dětských vesniček v roce 1968 a v roce 1970 přijala první děti do své péče jako matka-pěstounka. Působila v SOS dětské vesničce v Karlových Varech. Celkem vychovala 17 dětí, nejstarší z nich jsou dnes čtyřicátníci, nejmladší stojí na prahu dospělosti. Paní Borková neváhala pomoci ani ostatním matkám pěstounkám. Pro náš sborový časopis Setkávání jsme požádali paní Evu Borkovou o rozhovor.

Paní Borková, zavzpomínejte, prosím, na své dětství a svoje rodiče.

Narodila jsem se 4. prosince 1938 v Praze. Moje maminka Růžena už měla zkušenosti s péčí o děti, do svatby totiž pracovala jako chůva v bohaté rodině. Moji rodiče se setkali v Praze ve Sdružení evangelické mládeže u Klimenta. Maminka byla z chudé, ale velmi soudržné evangelické rodiny z Valašska. Otec pochází z kantorské rodiny a i tato rodina byla soudržná. Když mu v první světové válce padl tatínek a později zemřela maminka, příbuzní se o děti dobře postarali. Matka mojí maminky, tedy moje babička, byla také sirotek. Vychovala ji její babička, která dbala, aby se její osifeli vnuci v rámci rodiny setkávali. Spletité rodinné příběhy jsem slyšela od rodičů při černých hodinkách a o prázdninách na Valašsku při besedách tetiček. Já sama jsem skutečnost, že mám otce i matku, považovala za takovou samozřejmost, jako je třeba dýchání. Byla jsem ráda, že je mám, ale nijak jsem o nich nepřemýšlela. Jejich hodnotu a hodnotu celého příbuzenstva jsem si uvědomila až daleko později, až s pěstounskou profesí.

Měla jste sourozence?

Svémi rodiči jsem byla hýčkána a rozmazlována jen do svých tří let, pak se objevil bratr Jan a já se stala tou, která už je velká a má mít rozum! V sedmačtyřicátém roce mi přibyl další bratříček a dostal jméno po tatínkovi Bohuslav. To už jsem rozum měla a z jeho narození jsem se radovala a mamince byla pomocnicí.

Vedli vás, paní Borková, rodiče k víře v Boha?

Ano, v neděli jsme chodili celá rodina do kostela, já jsem stihla ještě náboženství ve škole. Z prázdnin na Růždeckých pasekách mám živé vzpomínky na večerní chvíle, kdy celá rodina si posedala před chalupou a zpívali jsme dvojhlasně kostelové písně, strýček k tomu hrál na housle, později, když mu ztvrdly prací ruce, hrával jen na harmonium. Vidíte, v chalupě stála ještě rozměrná pec a vedle ní harmonium.

Motivovala vás víra také v dalším životě?

Svět víry mojí rodiny jsem na kraji své dospělosti považovala za sice krásný, ale stojící příliš v minulosti. K lítosti své matky jsem se nestala aktivní křesťankou. Po škole jsem si našla zaměstnání, dělala jsem technickou kresličku. Moje rodina se přestěhovala do maminičina rodiště na Moravu. Po několika letech samostatného života v Praze jsem odešla za nimi. Měla jsem za sebou nějaké lásky, zklamání a přemýšlela jsem, jakou cestou se vydat dál. V rádiu jsem zaslechla něco o sociálních sirotcích, ale tu hlavní náborovou informaci mi objevila maminka v časopise Vlasta. Bylo mi třicet a Sdružení SOS dětské vesničky jsem nabídla své služby bez velkého přemýšlení. Nemohu říci, že by víra byla přímo motivem mého zájmu o pěstounství. Takto jsem tenkrát před třiceti lety neuvažovala. Chtěla jsem být užitečná a naplnit své mateřské city. Dnes ale vím, že všechno, co jsem převzala vědomě či podvědomě ze své vlastní rodiny, utvářelo můj život a jistě přispělo k rozhodnutí jít pracovat do SOS dětské vesničky.

Vy jste, paní Borková, vychovala sedmnáct dětí.

Nevybírala jsem si je, přijala jsem je tak, jak mi je sociální péče nabízela. Ano, bylo jich sedmnáct a jedno měly společné. Narodily se do citového vzduchoprázdna, nečekala je láskyplná rodičovská náruč, hned na počátku života získaly jizvu na duši. Kdo vychovává vlastní děti, ví, co je s nimi radost i starost, a nejinak je tomu s dětmi pěstounskými. Když jsou děti malé, je s nimi život veselý a snadný. S blížící se dospělostí přibývá starostí a problému. Svoji minulost, svoje kořeny vlastních předků najdou tragicky zaniklé. U vlastních příbuzných narazí na nezáměr

nebo na zájem předstíraný. Vaší výchovu svlečou jako tričko s už nevyhovujícím nápisem, stanou se sami sebou tak, jak jim velí jejich povaha a dědičnost. Někteří vezmou život vážně a poctivě s ním zápasí, jiní hledají skulinky, jak lacině ke štěstí přijít a jen část z nich bere mé rady i mou víru vážně. Mám je proto mít méně ráda? Třeba je v pozdější dospělosti posílí vzpomínky na část klidného a bezpečného dětství v mé rodině. Měla jste možnost vést děti křesťanský? Veřejně ne, byla to doba, kdy jsme byli pod bdělým ideologickým dohledem. Nepovažovala jsem za rozumné upozorňovat na nás okázalým chozením po kostelech a přidávat svým problémovým dětem ještě problém víry. Tohle jsem nebyla schopná zvládnout. Víru jsem jim ukázala jako možnou volbu a rozhodnutí nechávala na nich. Proto si vážím svých spolupracovnic z SOS dětské vesničky: Věry Rousově, Žofie Tracké, Jany Vokurkové, Slávky Frydrychové, Stáni Jankové, které se ke své víře stavěly otevřeněji a důsledněji k ní vedly své děti.

Odkud jste brala každodenně sílu?

Vydala jsem ze sebe asi jen to, co jsem načerpala ve svém dětství a mládí, to, co mám v genech uloženo po předcích. Lituji, že už nemohu říci své matce, jak si její víry vážím a že i já jsem ji přijala za svou, že to ozdobně vypálené dřevěné srdce s nápisem **Hospodin jest můj pastýř**, které mi kdysi dávno dala, mám stále na očích. Visí nad jídelním stolem.

Kolik let jste, paní Borková, prožila v SOS dětské vesničce?

Dvacet osm let života v Doubi. Stromky a keře, které jsme si s dětmi vysázely kolem domu, už dávno vyrostly, zídka na zahrádce je rozpukaná a bortí se, prahy v domě ošlapané a na posuvných dveřích u kuchyně jsou stále znatelné značky, jak děti rostly. Za dlouhá léta jsem se svými dětmi prožila leccos. Mnoho radostných chvil, ale i úzkost a strach, když mi některá má ratolest začala unikat a nešlo ji vrátit na rovnou cestu. První moje děti jsou už skoro čtyřicátníci, dalším je mezi dvaceti a třiceti lety a nejmladší je sedmnáct. Ti nejstarší, co už mají vlastní děti, mi říkají: „Mami, jak jsi to s námi mohla vydržet, když jsme tolik zlobily?“ Ale mně se nezdá, že by nějak výjimečně zlobily. Mám hromadu vnoučat, ve kterých leží naděje. Ve škole jim to jde líp než jejich rodičům, jejich rodiče je chtěli a milují je. Dnes už jsem s poslední deerou v důchodu. V září 1998 jsme se z domu č. 264 v SOS dětské vesničce vystěhovali. Když byl dům prázdný, pustý a já ten tolik známý prostor naposled obhlížela, děkovalo jsem Bohu, že mi dopřál prožít část života právě tady. Pochopila jsem tu, jak je pro zdravý vývoj dítěte důležitá rodina.

A co byste vzkázala těm, kdo se dají na podobnou životní dráhu?

Pěstounství je ve své podstatě práce vychovatelská a nemusí se jí bát lidé vyrovnaní, trpěliví, s vnitřním klidem. Opuštěné dítě potřebuje rodiče, kteří budou mít dostatek soucítění a nebudou mít na ně přemrštěné nároky. Prostě mu udělají místo ve svém srdci a vezmou je do své rodiny bez nároků na vděčnost. Všechny opuštěné děti k nám přicházejí s jizvami na duši a potřebují, abychom je měli rádi takové, jaké jsou.

Radujeme se, že ve vás, paní Borková, došly vesničkové maminky po prvé veřejného ocenění.

Ráda bych dodala, že si sice té medaile Za zásluhy o Českou republiku vážím, ale vím, že nepatří jen mně, ale všem poctivým pěstounům v této republice.

Rozhovor připravila Eva Šimková

Marnotratný syn na Botanické ulici

Je sobota 25.3. Nic moc, venku začíná poprchávat. A přece se něco děje, něco, co tu není každý den? No jasně, vždyť dneska večer jdeme na muzikál! Ptáte se na jaký? Je o lidech jako jsme my, je o problémech, jaké máme občas i my... Představení se jmenuje Marnotratný syn a jeho autory jsou Zdeněk Plech a František Fiala.

Aha, tak to už známe nazpaměť, opáčí leckterý pravidelný návštěvník kostela, přece Lukáš 15. kapitola, pohoda, všemu rozumím...! Ale autoři uvedeného muzikálového příběhu nás přesvědčili, že to, co se podle nás stát nemůže, možné je. Skloubili příběh „marnotratného“ syna (hraje ho jeden z autorů - Z.Plech) poněkud netradičně s Kainem a Abelem. A tak, jak plynul příběh, který se mohl odehrávat celkem kdekoliv, začalo i na první pohled jasné téma vypravovat, vysvětlovat a ukazovat cestu. A stejně jako marnotratnému synu i nám zní v uších slova, která dokáží nemožné: „Nikdy není pozdě, vždycky je tu někdo, kdo tě má rád, kdo ti odpustí a znovu tě přijme s radostí a láskou.“ A my tomu smíme věřit, smíme se vrátit. A nakonec i ten, pro koho jsme byli darmožrouti a komu se ulevilo, když jsme odešli, pochopí a začne litovat...

Po hodině a půl strávené v prostorách Církve čes. husitské na Botanické ul. č.1 se nám už venku nezdálo ošklivé. Naopak nám v srdci zůstalo jakoby trochu té lásky a krásy, kterou se autorům podařilo ukázat.

Bláňa Kadeřávková

Byli jsme v Třebíči a Myslibořicích

Dne 8. 4. jelo 46 členů I. a II. sboru v Brně pod laskavým vedením prof. Radoslava Marka a jeho ženy na zájezd do Třebíče a do Myslibořic. První zastávka byla v evang. sboru v Třebíči, kde nás farář Jan Trusina zavedl do kostela, řekl něco o historii sboru, o práci jeho farářů a vyslechli jsme též zpěv a hru instrumentální skupiny, která doprovází služby Boží. Pak jsme jeli k bazilice sv. Prokopa, kde nás už očekával pan farář a pan správce baziliky, který nám pak s velkým zájmem vyprávěl o tomto mistrovském díle ze 13. stol. a projevil radost, že jsme přijeli. Dalším cílem naší cesty byl starý židovský hřbitov, jeden z největších v republice. O jeho záchranu se zasloužil prof. Pavlík, trebičský občan, který se této práci věnuje přes 15 let. Je star 89 let a mladým dobrovolným pracovníkům předává své znalosti.

V Domově odpočinku ve stáří v Myslibořicích nás přivítal ředitel David a provedl nás ústavem. Interiér zámku se stále zlepšuje, zřizují se pokoje jedno až dvoulůžkové. Nová fasáda budovy zámku září žlutou a bílou barvou. Asi 130 obyvatel má zde postaráno o zdravotní péči a také jsou zde dostačující podmínky pro využití volného času. Denní služby Boží se konají v kapli, kde se ve službě střídají vikářka s. Najbitová, farář Trusina a pan farář ČCH. Tento domov dobře reprezentuje naši Diakonii. Všem jeho pracovníkům děkujeme za jejich práci pro staré lidi.

Do Brna jsme se vraceli plní dojmu a s díky za to, že dílo Boží ve světě trvá a že láska Boží nás spojuje, známé i neznámé.

Alena Havířová

Skautská slavnost

Neděle 2. 4. byla pro všechny skauty (a jistě i neskauty) významným a dlouho očekávaným dnem, a to díky oslavě 10. výročí obnovení činnosti skautského evangelického oddílu v Brně. Celý tento den byl věnován právě této významné události od ranních bohoslužeb až do pozdního odpoledne na faře.

Již bohoslužby byly od začátku až do konce velice originální. Skauti se na nich podíleli ve všech směrech, jen to kázání museli „přenechat“ panu faráři. Je třeba zdůraznit, že měli i vlastního varhaníka Ondřeje Maňáka (Strejdu), který zahájil shromáždění už při příchodu pana faráře společnou písní „Ó náš milý Bože“. Pak nás přivítal vůdce oddílu Marek Baláš (Čiča) a seznámil nás s nadcházejícím programem. Modlitbu měl bratr Jaroslav Černý, dlouholetý vůdce oddílu. Čtení z Písma se ujal Kuba Marek a rodiči se skautský sboreček zaspíval spirituál. Největší „peckou“ ovšem bylo kázání, které se celé neslo v duchu doslova hrnčířském. Nejen svým myšlenkovým obsahem, ale i tím materiálním. Jelikož s námi byly i děti, připravil jim pan farář netradiční překvapení, když je při výkladu nechal modelovat si z hlíny, kterou jim přinesl. Potom jsme zazpívali dvě písně s kytarou, od Petra Galluse jsme se dozvěděli něco o skautském poslání a jeho vztahu s křesťanstvím a nakonec mělo několik skautů přímluvné modlitby. Myslím, že tyto bohoslužby byly obzvláště vydařené, a že by se mládež mohla více zapojovat do průběhu nedělních bohoslužeb.

Všichni přítomní byli pozváni k nedělnímu obědu na faru, na to pravé skautské jídlo – porridge – kaši z ovesných vloček, kterou samozřejmě připravili sami skauti. Obědvalo se o něco později než bylo plánováno (prý akademická čtvrt hodinka), dostalo se snad na všechny a ohlasy byly různé...

Od dvou hodin odpoledne pokračoval program v kostele na Pellicově ulici. Poslechli jsme si krátké povídky o počátcích oddílu, dokonce nám Slávka Marková, bývalá vedoucí dívčího oddílu, přečetla zápis z kroniky z první světluškovské schůzky. Mezitím zazpívali několik písní Ratolesti a skautský sboreček a mohli jsme slyšet i vážnou hudbu v podání Strejdy a Radara (varhany a housle). Vyvrcholením odpoledne byl jednoznačně muzikál na náměty K. J. Erbena „Svatební košile“, který secevičilo a předvedlo světoznámé divadelní těleso Zmije. Perfektní herecké výkony, vybraná hudba, kostýmy i choreografie určitě zapůsobily na každého diváka. Nakonec byli všichni bývalí i současní vedoucí tohoto oddílu podarováni různými dárky a potom nastala závěrečná část odpoledne – hodnocení a ochutnávání připravených dortů. Cenu za ten vítězný si odnesl Tíňa (Petr Socha) a to už se blížila pátá hodina odpolední. Mohli jsme ještě vidět, jak se správně stavištan a prohlédnout si různé ručně vyrobené předměty a hlavně spoustu fotek, ať už na nástěnkách nebo v kronikách.

Musím říct, že celá tato nedělní akce byla vydařená, každý si zde mohl přijít na své, ať už byl skaut, rodič či náhodný kolemjdoucí. A tak doufám, že skaut bude i nadále nedílnou součástí našeho sboru a už se moc těším na oslavu „dvacítky“...

Ester Gallusová

Neděle, která začala zpěvem Karafiátových modliteb v Červeném kostele a skončila dělením třinácti překrásných dortů v zahradě za zdí Betlémského kostela, byla plná radosti a krásných zážitků. Cením si nejen celého programu, od bohoslužeb, kdy jsme si mohli hrát s hlínou, přes vynikající porridge (s rozinkami, kakaem a máslem!), nesmělé konferenciérky, umělecké hudební výkony, až po dramaturgii Svatebních košil, ale také atmosféry, kterou skauti vytvořili. Upřímně a láskyplně, nic nepředstírající, otevřeně. Přála bych skautům, aby si tuto atmosféru udrželi i v dospělosti (která je bezpochyby nemine), a za ten krásný den jim děkujeme.

lm

Bach v Blahoslavově domě

Ve čtvrtek 6. dubna bylo v Blahoslavově domě provedeno zajímavé a málo známé dílo připravené Johannu Sebastianu Bachovi - Pašije podle evangelisty Lukáše (BWV 246). Nastudování se ujal Brněnský ekumenický sboreček společně s komorním orchestrem přátel, obsazený profesionály i výbornými amatéry, a čtyři sólisté, vybaveni velkou muzikálností a mladými svěžími hlasy. Celé nastudování připravil a řídil Luboš Raus. Pašije se zpívaly česky a navíc se při chorálech mohli ke skvělému sborečku připojit i posluchači v sále, tak jak to bylo zvykem v Bachově době. K tomu účelu jsme dostali notový zápis chorálů s texty a museli jsme konstatovat, že většinu z nich důvěrně známe z našeho evangelického zpěvníku. Celý koncert byl nezapomenutelným zážitkem a hlavně přípravou na Velikonoce a já jen lituji, že přes všechny moderní komunikační prostředky se o něm nedozvěděl hrdecký první sbor.

Im

Lyžařský tábor v La Léchrette

Družební sbor Francouzské církve v Basileji (Eglise Française de Bâle) každoročně pořádá lyžařský tábor pro své členy, pokaždé v jiném místě. Letos se lyžařský tábor pro rodiny s dětmi konal ve dnech 11.-18. března 2000 v La Lécherette a byly pozvány i dvě rodiny z Brna. Zájemců nebylo mnoho, a tak jsme byli osloveni. Rádi jsme pozvání přijali. Nakonec jsme jeli sami, protože druhá rodina odřekla na poslední chvíli kvůli náhlé nemoci a úmrtí v rodině. Po noční jízdě autem z Brna a zastávce v Bazileji jsme večer dorazili na místo. Les Mosses-La Léchrette, malé lyžařské středisko v nadmořské výšce 1400 m as: 15 km východně od východního cípu Ženevského jezera s 10 vleky navzájem propojenými a (podle prospektu) 50 km upravovaných sjezdovek a 25 km běžeckých tratí, je rájem sjezdařů, běžkařů a nyní i snowboardistů. Lyžařský tábor měl pronajatu chatu "Chalet Bel Oiseau" vybavenou pro kolektivní rekreace. Scházeli jsme se ve velké jídelně. O duchovní program se staral farář Olivier Perregaux, o přípravu jídla v dobře vybavené kuchyni se starali Rosemarie a Jean-Michel Rysez. Celkem nás bylo 14 dospělých a několik dětí včetně dvou dětí černé pleti. Všichni nás velmi dobře přijali. Bavili jsme se s nimi hlavně anglicky nebo německy. Den začínal v 8 hodin hudební vložkou, první ráno to byl starý chorál, dvě rána nás budilo duo dvou trubek: pana faráře Oliviera a malého Davida Merze. V půl deváté se všichni sešli v jídelně. Po modlitbě a krátké písni začala snídaně. Po snídani bylo nachystáno jídlo pro polední "píkník" na svahu, nebo doma. Lyžovali jsme až do půl páté, kdy přestaly jezdit vleky. Večerní program začínal v půl sedmé setkáním při skleničce vína - postupně jsme ochutnali několik druhů, bylo to dary účastníků z vlastních vinic v různých částech Švýcarska. V sedmi hodin po krátké meditaci pana faráře začala večeře, která byla nejen delikatesou, ale i společenskou událostí. Ihned první večer byla vyvěšena tabule s rozpisem služeb na jednotlivé dny, na každého vyšla služba třikrát, hlavně na mytí nádobí po snídani a po večeři. První večer v chatě byl seznamovací. Seřadili jsme se do kruhu podle abecedy podle křestních jmen a potom podle křestních jmen ale čtených od konce. Další večer jsme hráli LOTO. Často se hrály jinak docela primitivní hry, například jsme seděli podél dlouhého stolu a předávali lžičku sousedovi podle rytmu písně, nebo se snažili přefouknout pingpongový míček, aby spadl u soupeře na zem. Pan farář vytvořil vždy takovou atmosféru, že všichni hráči (zvláště děti) hráli s plným nasazením. V neděli před večeří pan farář odsloužil pro nás bohoslužbu v místním malém moderním kostelíčku. Tábor se nám všem líbil, jak po lyžařské, tak po společenské stránce. Děti dobře zapadly mezi vrstevníky a trochu si procvičily angličtinu

Jan Franců

Na to jistě Kristus i umřel i s mrtvých vstal, aby nad živými i mrtvými panoval (1K 14,9).

O tom, že Kristus Pán umřel i z mrtvých vstal, jsme slyšeli při velikonočním zvěstování evangelia. Společně s pravoslavnou církví jsme si mohli radostně v srdci opakovat, že Kristus vstal z mrtvých, opravdu vstal z mrtvých. Zasadil smrti smrtelnou ránu. Už jej vidíme, jak ji kladenou na krk, aby nemohla svým žihadlem uškodit. Ještě dýchá, ale je zbavena smrtelného jedu. Nebojme se smrti!

Tady se zastavme, abychom upozornili na nebezpečí, že v té veliké radosti přeslechneme celý smysl Boží zvěsti o vzkříšení. Ten není v tom, abychom se jen nebáli smrti, ale abychom žili jako svobodní, které Kristus vysvobodil z poddanství hříchu a smrti, učinil nás svým vlastnictvím. Smyslem vzkříšení nejsme vlastně v první řadě my, ale Kristus. Všechno, co nás učil a co pro nás učinil, včetně své smrti na Kříži, směřuje k tomu, aby byl Pánem všeho a všech, aby panoval. Vztah si z Velikonoc jen vzkříšení a odejit s ním do daleké krajiny, abychom si ho tam užívali podle své vůle, by byl pád do starého otroctví. Kristus chce nad námi panovat, má právo být naším Pánem. Vzkříšení není tedy obecná pravda, která by platila nad každou smrtí. Je spojena jen a jen s osobou a dílem Ježíše Krista.

Necht' nás nemýlí, že církev slaví svátek vzkříšení na jaře, kdy se celá příroda probouzí k novému životu a kdy slunce dodává lepší náladu i starým lidem. To však neznamená soulad s přírodní filosofií, která vidí pokračování života v obnovující se přírodě nebo v dětech, které nastupují do života po svých rodičích. Písmo nezvěstuje návrat slunce, nýbrž skutečnou, radostnou událost, která se osobně dotýká každého člověka a která nebetyčně převyšuje lidskou přirozenou naději, kterou přináší jaro. Evangelium zvěstuje zájem a starostlivou Kristovu lásku o osud každého člověka, nikoliv jen o přirozený proud života na zemi. Kristus vstal z mrtvých, aby jako živý Pán panoval nad těmi, kteří se mu v poslušné víře oddají, a učí je novému a poslušnému životu. Vzkříšení tedy nesměřuje k tomu aby, dodalo člověku naději až v hodině smrti, ale aby dnes, v tuto chvíli jej probudilo k poslušnému, Bohu a lidem užitečnému životu, k dobrému a pravdivému životu. Vzkříšení není zvěst jen pro staré a umírající, nýbrž především pro živé mladé a zdravé.

Je dobré se tázat: Kdy vzkříšení začíná? Už dnes, v kterékoliv chvíli, kdy uslyšíme hlas dobrého pastýře, který život za nás položil. Vzkříšení začíná, když přijímáme Boží lásku jako jediný poklad ve svém zbloudilém a ztraceném životě. Vzkříšení začíná s prvními krůčky na cestě následování Ježíše Krista. Už i ty první a další kroky poslušného života nám dávají pocítit, že Kristus, jenž je pravda a život, vstoupil do našeho života. Jeho láska položila základ, na němž můžeme žít, neboť nám daruje odpuštění hříchů a vede nás. K lásce a všem dobrým skutkům. Vzkříšení je Kristovo volání, abychom již skončili se svým bezbožným a prázdným životem a odpověděli: Zde jsem, Pane, co mám podle tvé vůle činit? Žít se vzkříšeným Kristem mimo dosah smrti nemůže být nic jiného než žít poslušně v lásce k Bohu a bližnímu.

To, co si předkládáme ze slova Božího každou neděli na památku Kristova vzkříšení, nás učí novému životu. A nejsme-li toliko posluchači, kteří oklamávají sami sebe, ale činitelé slova, pak pod tlakem Božího slova dbáme o to, aby náš obyčejný, praktický život vydával každodenní svědectví i nám samým o Kristu, jenž v nás žije. Pak dovedeme, co bychom jinak nedovedli, milovat lidi, i ty, kteří se vůči nám chovají nepřátelsky, modlit se za ty, kteří nám činí bezpráví, půjčovat i darovat, nesoudit a nepotupovat, nýbrž odpouštět. To je zázrak nového života, nad nímž se už dnes vznášá sláva vzkříšení. Kdo se však nechce pustit touto cestou, zbytečně uvažuje

o možnosti nebo nemožnosti vzkříšení. Ježíšovo slovo „Pojď za mnou!“ vyjadřuje a obsahuje celé tajemství vzkříšení. Teprve když uposlechneme této výzvy, jež nás volá ke změně života, budeme moci s užitekem a radostí číst Pavlova slova o těle slávy, v němž vstanou mrtví. Jinak nám ze zvěsti o vzkříšení zbude jen klamná naděje, že smrt nás nemá tak docela v moci. Nikoli, má dost moci, aby nás uvedla do beznaděje a opuštěnosti. Avšak i Kristovi následovníci umřou! Umřou jistě, ale jejich smrt je jiná než bezbožníků. Nemá nad nimi další moc. Kristus na nimi panuje. I jako umírající a mrtví patří Pánu. Abychom mohli v Kristu umřít, musíme nejprve v něm žít. A právě k tomu nás náš Pán volá – začátečníky, kteří se bez jeho odpuštění nikdy neobejdou.

Josef Veselý

Otázky z témat probíraných v Nedělní škole

1. Kdo dal vsadit Jeremiáše do vězení?
2. Komu Jeremiáš diktoval Hospodinova slova?
3. Proč izraelský král spálil Jeremiášovu knihu?
4. Proč si Jeremiáš udělal pouta a nosil jařmo?
5. Kolik let měl být Izrael v Babylóně podle proroka Chananiáše?
6. Kolik let měl být Izrael v zajetí podle Jeremiáše?
7. Který izraelský král se zalekl Jeremiášových slov a obnovil smlouvu s Hospodinem?
8. Co to v praxi znamenalo a jak dlouho to vydrželo?
9. Kolik lidí slavilo s Ježíšem hod beránka? Uveď některá jména.
10. Kdy Izraelci stavili hod beránka poprvé?

Ze sborů ČCE

Brno - Židenice

Jilkova 74

Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108

Brno - Husovice

Netušilova 26, tel: 45212420

Bohoslužby v květnu:

- 9.00 Bohoslužby a nedělní škola pro děti
 9.00 Rodinná neděle (každou 1. neděli v měsíci)
 10.00 Společné posezení při čaji a kávě

Husovický dvorek

14. 5. 2000 začátek v 9.00

Eva Tálská, STÁRNUTÍ, Studio Dům, Petr Baran – FOTOGRAFIE

28. 5. 2000 začátek v 9.00

KONCERT, Quakvarteto, Ateliér MY - HLÍNA NEVIDOMÝCH

Biblická hodina - ve čtvrtek v 19.00

Mládež - v pondělí v 18.30

Děti - v úterý v 16.30 a ve čtvrtek v 16.00

Školní výlet nejen pro školáky

Nedělní škola 1. sboru uspořádá po úspěchu minulých akcí i letos na jaře výlet. Domníváme se, že i tentokrát bude atraktivní a bude se líbit.

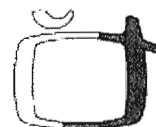
Konat se bude na svatodušní neděli 11. června a sejdem se už v 7.30 hod. tak, abychom stihli bohoslužby v Moravské Třebové. Po bohoslužbách se přesuneme do Muzea lokomotiv v Mladějově. Po prohlídce mašinek se vydáme na výlet speciálním vláčkem, který nám bude zcela k dispozici, takže plánujeme i zastávku na opékání buřtů a případnou konzumaci dalších lahůdek, které si s sebou vezmete k obědu. Po absolvování projížďky se ještě jednou zastavíme v Moravské Třebové, abychom si toto pěkné, ale málo známé město prohlédli. Návrat domů bude kolem sedmnácté hodiny.

Předpokládané náklady budou cca 200,- Kč pro dospělou osobu, dětem přispějeme, takže budou platit polovic.

Samozřejmě zveme kromě dětí z nedělní školy a jejich rodičů i další zájemce. Vzhledem k tomu, že kapacita vláčku je 65 osob, zatímco autobus uvezme jen 45, uvítáme, pokud se někteří vydají na výlet vlastním autem a připojí se k nám buď v Moravské Třebové nebo až v Mladějově (ti samozřejmě budou hradit jen cenu vláčku, tj. 110, resp. 50 korun). Přihlásit se mohou děti v nedělní škole, ostatní v kanceláři sboru.

Pokud se vám bude výlet líbit, chceme je pořádat i v budoucnu; na podzim jsme pozváni do Znojma, dále přichází v úvahu výlet do Kralic, také Ivančice mohou být zajímavé ...

Křesťanský magazín z Brna

Premiéra 28. 5. 2000 na ČT1, repríza 31. 5. 2000 na ČT2. Květnový Křesťanský magazín z Brna nabídne tři příspěvky:

Zpívejme Pánu Bohu

V úvodu magazínu navštívíme jubilejní 10. ročník ekumenické přehlídky chrámových sborů mladých a nejmladších zpěváků. Jako každoročně, i letos se sejdu v brněnském chrámu svatého Augustina.

Pomoc bangladéšským dětem

28. listopadu loňského roku jsme v Křesťanském magazínu informovali o pomoci, kterou začala poskytovat charitativní organizace Adra dětem v Bangladéši. Po uplynutí půl roku se podíváme, jak tato práce pokračuje.

Arcibiskup ThDr. Leopold Prečan, metropolita moravský, na počátku vlastního státu

Poslední příspěvek květnového magazínu obrátí naši pozornost do minulosti. Opět se setkáme s moravským metropolitou, působícím v období významné historické proměny. Druhou osobností seriálu je v pořadí 3. olomoucký arcibiskup První republiky, Dr. Leopold Prečan. I když od okamžiku vzniku samostatného státu už před ním působili v Olomouci dva jeho předchůdci, až za Prečana dolehla na církev celá tíže hlubokých společenských změn a pozemkové reformy.

Závěr magazínu bude jako obvykle věnován biblické soutěži.

Petr Raus

Jarní školka mládeže Brněnského seniorátu Humor Sapiens 12. – 14. 5. 2000

V pátek je začátek v 18.00. Na program bude film Život Briana. V sobotu se můžeme těšit na přednášku Dr. Tomáše Novotného z Ostravy s názvem Humor ve Starém zákoně a v Židovství, odpoledne proběhne např. knoflíková válka a jiné akce. V neděli je na pořadu bohoslužba s večerí Páně, kde bude kázat br. farář M. Janeba. Po obědě školka končí. **Školkovné činí 150 Kč.** Přihlášky se musí odeslat do 5. 5. 2000 na adresu: Farní sbor ČCE, Nikolčice č. 70, 693 01 p. Hustopeče. Účastníci se sboru Brno I se hlase v naší farní kanceláři.

Jom Hašoa

Letošní tryzna za oběti holocaustu se koná v brněnské synagoze Skořepka 13 v neděli 14. května v 10.30 hod. K této pietní slavnosti jsou vždy zváni i představitelé města, zástupci vysokých škol, členové církvi a další hosté. Smuteční shromáždění vzpomíná na 6 milionů zavražděných Židů a další nespočítatelné oběti všech lidí z ostatních národů, kteří zahynuli za 2. světové války. Vzpomínky se nesou modlitbami, zpěvy, čtením z Písma, promluvami. Ve stejný den vzpomínají na své drahé v synagogách po celém světě. Je to den JOM HAŠOA. EŠ

Střední generace sboru Brno I.

Střední generace Brno I má do konce školního roku naplánována ještě tři setkání. **5. května v 19.30** se sjedeme k rozhovoru na téma *Večeře Páně*. Připravte si, prosím, své podněty a otázky. Na dalším setkání **25. května v 19.30** budeme hovořit o *sektách a nových náboženských hnutích*. Problematiku nám přiblíží sestra Mgr. Ludmila Grombifíková a její syn Martin. Poslední setkání před prázdninami je plánováno na **15. června v 19.30**. Naším hostem bude dr. Vašíčková, která promluví na téma: *Život má smysl za všech okolností* (o Franklově logoterapii). Přijďte a vezměte s sebou i své přátele. jg

Pozvánka na sborový víkend na Blažkově

Dovoluji si Vás pozvat na poslední vikend v květnu (26.-28. května 2000) do našeho tábora na Blažkově k několika společně prožitým dnům ve společenství sboru a nad Božím slovem. Toto setkání je určeno všem – jak rodinám s dětmi, tak jednotlivcům, ročníkům starším i mladším.

Program začíná v pátek večer společnou večerí, kterou si každý ještě přiveze vlastní. Vařit se začne od sobotní snídaně (můžeme se těšit na kulinářské umění bratra Pavla Nagye). V pátek bude připravena soutěž o poznávání bible a společné seznámení.

V sobotu a v neděli bychom se ráno a večer společně zamýšleli nad příběhem o Davidovi a Jonatanovi a jeho synu Meľibošetovi. Ostatní čas vyplní společné vycházky, hry a rozhovory. Nedělní bohoslužby budou ve středisku. Setkání bude končit nedělním obědem, po němž bude rozjezd domů.

Přihlásit se můžete v kanceláři sboru Brno I. Cena za pobyt cca 150 Kč za osobu, malé děti za polovic. Na setkání s Vámi se těší Jiří Gruber.

Brno I

Všem jubilantům přejeme Boží požehnání do dalších dnů a let

V dubnu oslaví své životní jubileum:

1. 5.	BAŠE Pavel z Brna – města	60 let
2. 5.	BOHÁČEK Josef z Brna – Stránie	60 let
2. 5.	MIKOLÁŠKOVÁ Hana ze Želešic	20 let
6. 5.	BEJDNÁŘOVÁ Marie z Brna – Bystree	87 let
7. 5.	HAVRÁNEK Josef z Brna – Žabovřesk	92 let
9. 5.	ŠVANHÁLOVÁ Vladka z Brna – Černých Polí	84 let
10. 5.	HOLČÍKOVÁ Hana z Brna – Veveří	83 let
16. 5.	TRTÍLKOVÁ Renata z Brna – Králova Pole	87 let
16. 5.	NIEDERMAYEROVÁ Aloisie z Brna – Žabovřesk	90 let
18. 5.	KOVALČUKOVÁ Hana z Brna – Veveří	50 let
18. 5.	HÁROVNÍKOVÁ Bohuslava z Brna – Lesné	80 let
19. 5.	KADLEC Pavel z Brna – Komina	70 let
19. 5.	VOJTÍŠKOVÁ Eva z Brna – Písárek	20 let
22. 5.	KADEŘÁVKOVÁ Blažena z Brna – Žabovřesk	20 let
23. 5.	PAVLASOVÁ Emilie z Brna – Židenice	84 let
25. 5.	MAŠKOVÁ Olga z Brna – Veveří	81 let
28. 5.	BUREŠOVÁ Libuše z Brna – Bystree	70 let
28. 5.	HORÁČEK Adolf z Brna – Horních Heršpic	85 let
30. 5.	HANÁKOVÁ Rut z Brna – Lišně	60 let

V březnu byli pokřtěni:

5. 3.	Petr Levancuski, nar. 10. 8. 1943 v Mince
12. 3.	Aneta Almášiová, nar. 11. 11. 1999 v Lrně

Brno II

V květnu oslaví své životní jubileum:

30. 4.	Ing. Maximilián OSVALD z Brna	76 let
4. 5.	Libuše PLÍVOVÁ z Brna – Králova Pole	80 let
4. 5.	Miroslav KRAMOLIŠ z Brna	75 let
5. 5.	Pavel MUŠILEK z Brna	86 let
6. 5.	Jaroslav DVORÁK z Brna – Králova Pole	87 let
8. 5.	Jarmila VANČUROVÁ z Brna	80 let
10. 5.	Emilie ZOUNKOVÁ z Brna	79 let
11. 5.	Blažena KOVÁŘOVÁ z Brna – Bystree	89 let
13. 5.	Maja STÁNKOVÁ z Brna – Králova Pole	79 let
14. 5.	Vilém VÁNA z Brna – Řečkovice	87 let
22. 5.	Marta KREJSKOVÁ z Brna – Černovic	76 let
23. 5.	Marie KOLÁŘOVÁ z Brna – Vinohrad	83 let
23. 5.	Božena HEMBEROVÁ z Kuřimi	76 let
24. 5.	Milena SVITAVSKÁ z Brna – Králova Pole	77 let
26. 5.	Dagmar LIPÁKOVÁ z Brna	70 let
31. 5.	Květoslava SKŘIVÁNKOVÁ z Brna – Černých Polí	80 let

V měsíci březnu jsme se rozloučili:

12. 3.	Ludmila VACKOVÁ z Brna, nar. 1902
14. 3.	Josef Kukla z Brna, nar. 1921

TŘETÍ DEN

Igor Osvald

1. Když Bůh řekl: „Ne“,
smrt už nevládne
Ježíš slavně z hrobu povstává.
2. Ženy zděšené
stojí nad kamenem
kdo jim poví, proč je o kus dál?
3. Učedníci
zas ho uvidí
vypravují o svém setkání.
4. Na nebeském trůnu
slávy korunu,
vládu nad vší zemí přijímá
5. Kdo pochybuje
i ten se raduje
i stín naděje stačí, Tomáši!
6. Přišel třetí den
a je zde cesta ven
smutek je pryč a kámen odva-
len.
7. Od rána už zní
všem, kdo jsou nehodni:
pryč je, smrti, kralování tvý.
8. Evangelista
inkoust si chystá
dobrou zprávu píše národům.

Pravoslavná církev

Na našem Betlémském kostele v Pellicově ulici stojí psáno. My kážeme Krista. Na druhém konci téže ulice sídlí církev, která Krista vyznává spolu s námi. Je to Pravoslavná církev. Podle duchovního této církve bratra Josefa Fejsaka, který mi laskavě věnoval chvíli času, by se ekumenismus měl budovat zdola. Je třeba aby každý přestal lpět na svém, aby se lidé začali poznávat a vážit si jeden druhého jako obrazu Božího. Poznávat jeden druhého a setkávat se. V našem Setkávání se dnes setkáme se sborem Pravoslavné církve v Brně a doulám, že se brzy setkáme nejen takto.

Brněnská církev spolu s dalšími na Moravě - namátkou jmenuji Prostějov, Zlín, Mikulov, Znojmo - má svého biskupa v Olomouci, dále jsou dvě biskupství v Čechách a dvě na Slovensku. Metropolitní Pravoslavné církve pro Čechy, Moravu a Slovensko sídlí v Praze. Za nedávno zemřelého bratra Doroteje byl v minulém měsíci zvolen bratr Kryštof. Katedrálou církve je známý kostel Cyrila a Metoděje v Praze pod Karlovým náměstím. Pravoslavná církev má na našem území také dva kláštery. Ve Vilémově ženský a v Hrubé Vrbce mužský. Duchovními ve farnostech však mohou být jen muži. Teologická fakulta je v Prešově. Vyšší teologické vzdělání pak lze získat na fakultách v zahraničí.

Brněnský arciděkan Mgr. Fejsak sídlí na Úvoze 62, kde má Pravoslavná církev také vlastní hudební školu. Má na 40 žáků, vyučuje se zde klavír, flétna, kytara, výtvarná výchova a současně je zde odborně veden chrámový sbor, který má při bohoslužbách významnou úlohu. V domě na Úvoze 62 se také vyučuje náboženství, příležitostně se zde schází mládež. Podobně jako v naší církvi, vedle faráře o sborových věcech rozhoduje sbor starších, volený na 6 let. Financování je obdobné jako u nás: výdaje farnosti jsou pokryty dobrovolnými příspěvky členů a sponzorskými dary.

Brněnská farnost se schází především k nedělním bohoslužbám, které jsou v 7 hodin ráno v rusínském jazyce, v 9.00 v českém a večer v 18.00 v obou jmenovaných jazycích. Největší návštěva bývá při druhých bohoslužbách (asi 250 věřících), o svátcích a zejména o Velikonocích kostel nestačí, zajišťuje se přenos z chrámu na prostranství před. Členy sboru jsou většinou Češi, ale také Rusové a Řekové. Při pravoslavných bohoslužbách vypomáhají laici, mohou číst ze Starého zákona, Skutků a epistol, nikoliv však z evangelii. To přísluší pouze knězi. S vděčností je používána Kralická bible, ale i dvojazyčný Nový zákon, vydaný pro potřeby naší Pravoslavné církve v Petrohradě v češtině a církevní slovanštině.

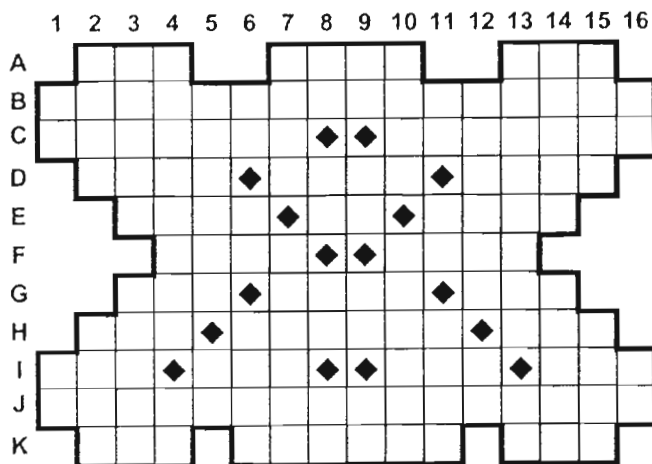
Pokud neznáte brněnský pravoslavný kostel zevnitř, trochu vám ho přiblížím. Je vyzdoben ikonami, nad kněžištěm je obraz žehnajícího Krista a kruhový obraz Poslední Večeře. Je zde jen málo míst k sezení, většina věřících při bohoslužbě stojí. Po celou bohoslužbu zpívá z kuru pěvecký sbor bez instrumentálního doprovodu, odpovídá knězi, který rovněž zpívá jak modlitby, tak texty z Písma. Při přijímání je podáván chléb i víno.

Na závěr bych ráda tlumočila slova pana faráře Fejsaka, kterými mne při rozhovoru potěšil. Řekl, že se s naší církví cítí spojen díky Kralické biblí, kterou považuje za nesmírně bohatství pro všechny křesťany v Čechách. A také ho k naší církvi poutá jeho osobní dlouholeté přátelství s dr. Janem Pokorným, který je pro něj ztělesněním ducha a tradice evangelické církve.

Vida Marková

Z Mudrosloví národu slovanského

podle F. L. Čelakovského

VODOROVNĚ: **A.** – Dřívější slosovatelné poukázky na knihy (zkr.); představený kláštera; jednání (div.). **B.** – **Začátek tajenky (ruské přísloví).** **C.** – Vepří; opatřen omítkou (staveb.). **D.** – Bezecná věc (hanl.); stříbrolibý kovový prvek; angl. sedí (on). **E.** – Islámská práv. věda (arab.); oslí citoslovce; truhlářův nástroj. **F.** – Býv. obch. partner TV NOVA; předp. vyjadřující „osmi-“. **G.** – Lžec; jméno Komenského; brněnská stavební firma. **H.** – Jmenná předpona, obměňující význam základu; diazografický papír pro kontaktní kopírování; knižní zkratka. **I.** – Pravoslavný kněz; izolační lepenka; doba; šelma kočkovitá. **J.** – **Konec tajenky.** **K.** – Býv. japonský gymnasta, město v Ghaně (na řece White); nácipává.

SVISLE: **1.** – Pianissimo (hud.); zkr. jednotky tlaku a mech. napětí (pascal). **2.** – Část kapitoly v bibli; zpoloviny. **3.** – Něm. hlavice (meče, sloupu); letní měsíc. **4.** – Básnická skladba určená ke zpěvu (zdrob.); předložka. **5.** – Příkaz k vzetí do vazby (vězení); pozn. značka automobilů Itálie. **6.** – Filmové jméno „mimozemšťana“; zkr. vodorovné tabulace; opadání. **7.** – Lesní bylina s velkými úbory žlutých květů (rod Inula); původní název Letního střediska Blažkov. **8.** – Dřívější ozn. hasičů (zkr.); římská dvojka; elamská bohyně země; ozn. jednotky intenzity zvuku. **9.** – Ampérhodina; typ automobilu Ford; SPZ okr. Olomouc; autonomní oblast (zkr.). **10.** – Angl. nástroj; malé středy kol. **11.** – Umění; iniciály býv. faráře I. sboru v Brně; křestní jméno slov. zpěvačky Rolinsové. **12.** – Směšovat; slov. zvrtné zájmeno. **13.** – Africký a asijský přezývkaec; ozn. elektr. obvodů složených z indukčnosti a kapacity. **14.** – Otevřené účty (bank.); zaschlá krev na ráně. **15.** – Angl. tak, tedy, moravská pohraniční řeka. **16.** – Ozn. bojového pěchotního vozidla (voj.); chem. zn. selenu.

Pomůcka: Daboya; dB; fikh; HT; IPS; LC; Ma; ozalid; sits; thus; tool.

Tajenka z minulého čísla zní: Co ze srdce nejde, v srdci se neujme.

Z dopisu čtenářů

Posílám malou úvahu jako odpověď na Desatero. Jeho význam pro lidský život krásně a výstižně napsala naše konfirmovaná mládež na soustředění ve Strmýchách. Dej Bůh, aby se tato probuzená srdce a mysl již Pánu Ježíši Kristu nikdy neztratila. Všichni víme, jak velmi důležité a s pomocí Boží ne těžké jest Desatero zachovávat. Aby náš život byl šťastný, čistý, radostný a nepromarněný. Biblicky řečeno – blahoslavený. „Příkázání Boží nejsou těžká, nýbrž lehká, ale já jsem zlý a převrácený“ (z katechismu J. Karafiáta). Člověk ve své svobodné vůli se má rozhodnout a neliknovat (budeš, můžeš, chceš, jdi, jdu). Nikdo druhý z lidí za nás nemůže tento krok udělat. Pevně stůjme a přivlastňme si živá Slova Desatera tlumočená naší přemýšlivou mládeží. Ať nám z toho nic neunikne pro naše dny všední. Na té cestě ani ten nejhlupejší nezhluď.

V jednomyslnosti na modlitbách s Vámi zůstává a pár řádků ku povzbuzení posílá – z lásky a milosti a lásky Boží – Blažena Prudká, kazatelská stanice Újezd Rychmanov

Kniha

Kniha pod značkou 4 P - pobavit, poučit, a přimět k přemýšlení

Všem přemýšlivým čtenářům, kteří se zajímají o židovství, historii i současnost a hlavně těm, kdo se chtějí dovést k judaismu víc, vřele doporučuji knihu od Benjaminu Kuras: **Nebýt Golema**. Kniha má podtitul Rabbi Löw, židovství a čeština. Je dosud na knihučepkých pultech v černožlutém kabátku své nenápadné obálky a stojí 175,- korun.

Kdo je Benjamin Kuras? Britsko-český spisovatel, novinář a dramatik, který vystudoval na olomoucké univerzitě anglistiku. Krátce pracoval v anglickém vysílání Československého rozhlasu v Praze a v září 1968 odešel do Londýna, kde od ledna 1969 působil řadu let v české redakci BBC. Je autorem 16 anglicky psaných her, které se hrály v překladech v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Itálii a Izraeli. V českém překladu je zatím jen jedna, jejíž zkrácenou verzi pod názvem „Nikdy nekončí“ uvedla v roce 1993 brněnská televize. Zato z jeho šesti knih jsou českému čtenáři přístupny čtyři. Benjamin Kuras patří ke spisovatelům, kteří se dovedou podívat na současný svět s humorným a lehce ironizujícím intelektuálním nadhledem. Podařilo se mu tím mimo jiné vystihnout českou národní povahu, jak je toho např. jeho kniha Češi na vlásku vynikajícím důkazem a i její třetí vydání je rozebráno.

Nebýt Golema je Kurasova šestá kniha a začíná takto: „Nebýt Golema jako české národní legendy, Češi by si možná nikdy nevšimli, že v jejich středu žil a vyučoval jeden z největších myslitelů středověké renesance, v jehož spisech člověk vzdělaný dvacátým stoletím s nekonečným úžasem nachází vedle tradičních talmudických traktátů a náboženské mystiky i podrobně rozpracované a univerzálně použitelné zásady etiky a základy teorie relativity, kvantové fyziky, nejmodernější pedagogiky i post-freudovské psychologie. Nebýt Golema jako sci-fi story, poznaňský, moravský a nakonec pražský rabín Jehuda Löw ben Becalet - svými uctívači též přezdívaný zkratkou „Maharal“ (Náš učitel Rabbi Löw) - by možná zůstal utajený nežidovskému světu, který se ostatně o jeho samotné učení zajímal méně než o jeho údajná kouzla a zázraky...“ Kuras pátrá v Löwových textech po všeobecně platných principech, které by mohly být použitelné i dnes při obnově hodnot, na nichž by mohla stavět česká postkomunistická demokracie. Nebýt Golema není o Golemovi. Obsahuje zajímavé průřez židovskou teologií, historií, vzdělaností, etikou i zákonodárstvím, zmiňuje se i o židovském příspěvku civilizaci. Svoji studii uzavírá Benjamin Kuras zamyšlením nad původem antisemitismu. To vše podává typickým humorně filozofickým a svižně reportérským stylem pod značkou 4 P - pobavit, poučit, a přimět k přemýšlení. Není to kniha pro povrchního čtenáře - je přesně v duchu židovského přísloví „Nenabízej perly lidem, kteří kšeftují s cibulí“.

Eva Šimková

Otázky pro nejstarší

1. Jedna mince z devíti je falešná. Máme k dispozici pouze rovnoramenné váhy a víme, že falešná mince je lehčí než ostatní. Kolika váženími dokážeme falešnou minci odhalit?
2. Máte krabici s dvanácti bílými a dvanácti černými koulemi. Kolik jich musíte vytáhnout, abyste si byli jisti, že máte černobilou dvojici?
3. Gril umí opéci jednu stranu steaku za 10 minut. Na gril se vejdou dva steaky. Jak dlouho trvá opéci tři steaky z obou stran?
4. Lháři vždy lžou. Pravdomluvní vždy mluví pravdu. Potkáte tři muže na cestě a zeptáte se prvního z nich. „Jste lhář, nebo pravdomluvný?“ Nemůžete porozumět jeho odpovědi, a tak požádáte druhého muže: „Co řekl?“ Druhý muž odpoví: „On říká, že je lhář.“ Třetí muž říká: „Druhý muž lže.“ Je třetí muž lhář, nebo pravdomluvný?
5. Žába skáče do 20metrového kopce a každý den vyskáče o 5 metrů a v noci o čtyři spadne. Za jak dlouho se dostane na druhou stranu kopce?
6. Hřeben střechy směřuje od severu k jihu. Sedne na něj holub a snese vejce. Na kterou stranu spadne vejce pravděpodobněji, na západní, nebo na východní?
7. Nákladní auto je o 1 cm vyšší než podjezd. Co musíte udělat, abyste podjezdem projeli?
8. 8 mužů chce každý jeden pokoj v hotelu, ale v hotelu mají k dispozici jen 7 pokojů. Recepční říká, že to zařídí a umístí dva muže do prvního pokoje, třetího do druhého pokoje, čtvrtého do třetího pokoje, pátého do čtvrtého pokoje, šestého do pátého pokoje a sedmého do šestého pokoje. Nyní přesune jednoho muže z prvního pokoje do sedmého a má vyhráno. Každý muž je sám v jednom pokoji. Je tomu tak?

Odpovědi

1. 2 vážení: 3+3mince, 1+1 mince
2. 13
3. 30
4. Je pravdomluvný
5. 16
6. Nespadne nikam, protože holub nesnáší vejce - snáší je jen holubice.
7. Zcela nebo částečně vypustit pneumatiky.
8. Osmý muž stále čeká v recepci.

Ze staré čítanky

Včely se nezdržují v místech, kde ozvěna zesiluje každý zvuk.

Podobně se Duch Boží nezdržuje v domě, který se rozléhá výčitkami, nadávkami, hádkou a křikem.

František Saleský (Filotea III, 38)

Historie

Minulost brněnských evangelíků - část I.

Téma Brno a evangelíci je zvláštní hned na dvakrát. Brno patří mezi onu menší část našich měst a obcí, jež samy nevstoupily pozitivně do procesu české reformace. Nenarodil se zde Jan Milř z Kroměříže, nepřekládala se zde Bible kralická. Na druhé straně od první republiky v okruhu ČCE má Brno přední místo.

Brno a husité

Město Brno s převahou německých měšťanů se postavilo proti husitům, i když právě zde na počátku husitského hnutí kázal jeden z jeho radikálních stoupenců, Mikuláš Polák.

K dramatické události v Brně došlo v listopadu 1421, kdy za jednání zemského sněmu král Zikmund obsadiv město se všech stran branným lidem zjevil pánům a rytířům své přání říka, že je svolal proto, aby odstoupili od čtyř artikulů jakožto od bludných a kacířských. A když několik dní uvažovali, co mají dělat, vidouce konečně, že král se vztekem žádá od nich okamžitou odpověď, a vidouce také, že Uhři jsou připraveni se zbrani je napadnout, ochromeni strachem se podvolili splnit královu vůli. (Husitská kronika Vavřince z Březové)

Za dalšího průběhu bojů trval strach na Zikmundově straně z tajných stoupenců husitů v Brně, aby nevydali město do rukou nepřátel. Skutečně, když roku 1428 přitáhli sem Široci vedeni Velkem Koudelníkem, spiklenci se chystali otevřít jim Veselou bránu na souběhu dnešní ulice České a Veselé. Byli však prozrazeni. Již téhož roku brněnská městská rada uzavřela příměří s tábořským hejtmanem na Krumlově a Ivančicích Divišem z Přehořova, v němž se obě strany zavázaly, že válka má být vedena rytířsky, s vyplácením zajatců, a aby chudí lidé dělali, orali a sili bezpečně a svobodně jezdili do lesů, a taky aby bezpečně jeli do mlýnů s vozy s obilím a svá robotná díla, aby bezpečně a svobodně dělali, kromě formanských vozů.

V červnu 1435 proběhla v Brně jedna etapa jednání mezi legáty basilejského koncilu a Čechy. Při té příležitosti si katoličtí kněží stěžovali, že mnozí lidé chodí do domů, kde husitští vyjednavači byli ubytováni, na jejich bohoslužby.

Doba Jiřího z Poděbrad a Ctibora Tovačovského z Cimburka

1451 kázal v Brně pět neděl proti podobojím františkánský misionář Jan Kapistran. Po volbě Jiřího z Poděbrad roku 1458 jej za krále přijala moravská šlechta i olomoucký biskup, královská města se však zdráhala. Brno povolilo, až když Jiří ovládl Špilberk. Válečný stav nastal, když roku 1466 papež českého krále exkomunikoval a odpadl od něj jeho dosavadní spojenec, olomoucký biskup Tas z Boskovic. Brněnští měšťané oblehli v červnu 1467 Špilberk, byli však sehnáni a ztratili také klášter Králové na Starém Brně. Teprve v únoru 1469 se obránci Špilberku musili vzdát uherskému králi Matyáši Korvínovi.

Po Jiříkově smrti 1471 Morava připadla Matyáši Korvínovi, ten však přenechal správu země stavům v čele se zemským hejtmanem, dosavadním Jiříkovým vojevůdcem, Ctiborem Tovačovským z Cimburka.

Dále se pokračovalo na základech položených politikou husitského krále. Obecně na Moravě platila ustanovení Tovačovské knihy z roku 1481, podle níž faráři byli povinni provést křest, svatbu a pohřeb farníkům jak katolickým, tak podobojím. Svatou večeři Páně měl farník vyhledat u faráře své víry.

Na dnešním brněnském území máme doložený fary podobojí v Řečkovicích a v Líšni.

Jaromír Procházka

Brno I

V úvodu dubnové schůze vyslechlo staršovstvo poděkování od sboru v Brandýse nad Labem za dar 15tisíc Kč, který tomuto sboru věnovalo na výstavbu sborového domu. Poté bylo seznámeno s návrhem na řešení vnitřního uspořádání Červeného kostela, který představil jeho autor bratr ing. arch. Jakub Kynčl. Návrh, který byl konzultován s památkáři, počítá s novým stolem Páně na pódiu, které umožňuje jeho vysunutí do prostoru před lavicemi, a umístěním křtitelnice na místě dnešní farářské lavice. Ta by se přesunula na opačnou stranu do levé boční lodě. S tímto návrhem bude seznámen celý sbor a některou neděli o něm bude uspořádána veřejná diskuse. Dále se probíral plán bohoslužeb a sborových akcí na první pololetí. První květnový víkend pojedou konfirmandé do Hradiště, třetí květnovou neděli 21.5. odjíždí delegace sboru do Basileje, zatímco rodiny s dětmi jsou zvány na seniorátní rodinnou neděli do Nosislavi a ti, co zůstanou v Brně, přivítají tuto neděli autobusový zájezd z Vídně. Na svatodušní svátky (11.6.) bude výlet nedělní školy do Moravské Třebové a týden na to (18.6.) očekáváme naše německé krajany. Na tomto setkání přislíbil svou účast i pan primátor. Na první týden sborového pobytu na Blažkově jsou ještě volná místa, druhý běh je již obsazen. V létě požádaly o svatbu čtyři dvojice. Jedna rodina ohlásila přestup do Husovic.

Na podnět mládeže bude jedno ze setkání střední generace věnováno Večeři Páně a na podzim bude pozván některý z profesorů fakulty k nedělní odpolední přednášce. Staršovstvo také doporučilo pokračovat v častějším čtení ohlášek presbytery a přimluvných modlitbách laiků. Památkový úřad schválil umístění nástěnek na sborový dům na fasádu do Joštovy ulice. Během dubna a května bude v obou kostelech probíhat sbírka na Jeronymovu jednotu. Pro sbor bude objednáno 200 kusů Dodatků ke zpěvníku a 4 Chorálníky, aby z nich bylo možné zpívat ve shromáždění. Varhaníkům v Červeném kostele bylo zlepšeno přitápění. Řeší se problém staré kanalizace kolem Červeného kostela, kde má být v květnu ukončena nová parková úprava (pozemek nepatří sboru). Příští schůze bude 15.5.

jg

Brno II

Dubnová schůze připadla tentokrát výjimečně téměř na začátek měsíce. Přesto si – zcela zákonitě – její jednání vyžádalo drahé času. Staršovstvo rekapitulovalo události v minulém období (včetně sborového shromáždění) a zaměstnávalo se připravovanými shromážděními v pašijní a velikonoční době.

Ani tentokrát vůbec nepřišly zkrátka hospodářské záležitosti. Staršovstvo konstatovalo, že sboru působí značné ztráty nekázeň některých nájemníků nebytových prostor, kteří nedodržují termíny placení nájemného a sboru dluží úhmem značnou částku. Jednomu z nich bylo již nutno nájemní smlouvu vypovědět.

Při posouzení tohoto stavu věci je třeba zvážit nejen to, že o nájem výhodně umístěných prodejen v Blahoslavově domě se zajímají obchodníci, od nichž můžeme očekávat, že si budou v nájemních vztazích počínat odpovědně. Neméně závažné je, že údržba a opravy obytného domu na Lidické ul. si vyžadují velké částky. Sbor by také potřeboval začít investovat do úprav bytů v obytném domě. Opravy střechy a fasády připravené na toto jaro a léto jsou samy o sobě velmi náročné.

Stojí za úvahu a prozkoumání možnost kontaktovat se s vhodnou realitní agenturou a jednat s ní o eventualitách profesionálně vedené správy obytného domu. Nelze vyloučit, že by taková správa obstarala jak jednání se stavebními a řemeslníckými subjekty o opravách a investičních záměrech, tak zadávání konkrétních prací. Dále by mohla být schopna obstarat jednání s úřady, ale také vpsledu s nájemníky – a vůči těm vykatáleným uplatnit jednak bohaté zkušenosti, jednak právní i technické prostředky. Za takových okolností by sbor získal.

jv

Tyden ve sboru

Brno I

18.30 - staršovstvo - 15. 5.
19.00 - sborové vzdělávání - 29. 5.

15.00 - služby Boží v DD Věstonická
17.00 - dětský klub
17.00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)
18.00 - dorost - setkání mladší mládeže

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.30 - konfirmační cvičení
18.30 - rozhovor nad Bibli - setkání dospělých
19.00 - sdružení mládeže

9.00 - příprava ke křtu
16.00 - konfirmační cvičení
17.00 - biblická hodina pro dospělé
18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě)
19.30 - střední generace - 4. 5., 25. 5.

Pátek

15.00 - náboženství v Rychmanově
17.00 - mládež v Rychmanově
18.30 - zkouška pěveckého sboru
19.00 - setkání mládeže

9.40 - modlitební chvíle
10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji

Brno II

Pondělí

18.30 - staršovstvo - 8. 5.

Úterý

15.00 - příprava konfirmandů I
18.00 - biblická hodina v Králově Poli
19.30 - třicátníci - 2. 5., 16. 5.

Středa

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
18.00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19.15 - mládež

Čtvrtek

15.00 - vyučování dětí I
16.00 - vyučování dětí II
16.15 - příprava konfirmandů II

Sobota

10.00 - služby Boží v DD Kociánka -
- 13. 5., 27. 5.

Neděle

9.00 - nedělní škola pro děti
10.00 - setkání v Blahoslavově domě
při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Internet: www.berolina.cz/ccebno/setkavani.htm Odpovědní redaktori: J. Gruber, J. Vítek. Na čísle spolupracovali: Marek Balás, Miroslav Čuhlik, Iva Maliková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Pavel Nagy, Daniela Ryšavá, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. Registrováno pod číslem: R7/98. Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I - Opčelálova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453, email: ccebno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebno1>. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69, email: evsboii@is1.cz.

Datum uzávěrky příštího čísla: 9. 5. 2000